

Vraag 1:

Het is goed dat er in de volle breedte maatregelen worden genomen en te streven naar 50% gezondheidswinst. Geen uitzonderingspositie voor de luchtvaart en betrek deze in de SLA! In ons dichtbevolkt landje worden er heel veel mensen dagelijks blootgesteld wordt aan de door de luchtvaart veroorzaakte emissies, stikstofoxide, zwaveloxide, ozon en ultrafijnstof. De krimp van deze luchtvaartemissies zou met name bij de grote steden direct heel veel gezondheidswinst boeken.

Als je gaat voor 50% gezondheidswinst is de doelstelling dat "14% van de brandstof voor luchtvaart in Nederland in 2030 duurzaam is" veel te laag. Waarom horen we zo weinig over waterstof? Juist omdat Schiphol zo'n grote speler is, zou het ook veel meer in de melk te brokkelen moeten hebben over het ambitieniveau van de innovaties.

Vraag 2:

Daadwerkelijk werk maken van ontmoedigen van vakantiepretvluchten. Het principe van "de vervuiler betaalt" daadwerkelijk ook doorvoeren. Dus belasting heffen vliegtaks en accijns op kerosine, alternatieven aantrekkelijker maken. Ook hogere luchthavengelden afdwingen. Onbegrijpelijk dat onze gezondheid, welzijn en economie zo met voeten getreden kan worden door de luchtvaartindustrie omdat u het toestaat dat voor een schijntje onze lucht boven ons hoofd in de uitverkoop gedaan wordt.

Daarnaast aanmoedigen dat vervoersbewegingen voortkomend uit internet-bestelgedrag gebundeld kunnen worden. Nu worden de diverse koeriersdiensten ook ontmoedigd samen te werken in de laatste kilometers en daarmee worden slimme oplossingen gefrustreerd.

Vraag 3:

Belangrijk is gecoördineerde aanpak met de insteek op een degelijke langere termijnvisie. Durf het welzijn van je burgers weer echt voorop te stellen! Nu is het te versnipperd. De verschillende sectoren worden te verschillend benaderd en tegen elkaar uitgespeeld. Hou op met die rekenmodellen chaos, en begin bij je eigen departement. Door telkens invuloefeningen te houden en alvast voorschot te nemen op de "vrijgekomen ruimte" dat alleen op papier bestaat zitten we nu met een rekenmodellekkigheid waarmee misbruik en korte termijn denken in de hand gewerkt wordt.

Vraag 4:

Meten is weten, eerlijke monitoring en op basis van werkelijke bevindingen de verschillende partijen periodiek informeren en de mogelijkheid bieden om via echte participatie tussentijds bij te stellen. En neem de burgers in de participatie nu eens echt serieus.

Vraag 5:

De WHO-norm is geen vrijblijvend richtpunt. Juist in een dichtbevolkt intensief bedrijvig land als Nederland zou hogere milieunormen moeten hanteren dan de rest van Europa... we zijn afvoerputje, maar ook een vieze buur. I.p.v. achteraan sjokken en 'het vieste jongetje van de klas zijn' zouden we een voortrekker moeten worden en hogere ambities moeten hebben als het gaat om milieu- en gezondheidsbeleid.